ॐ

(लघुस्तव)

ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती, मध्ये, ललाटं प्रभां
शौक्लीं कां[illegible]मनुष्मागोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः ।
एषासौ त्रिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्मांशोः सदाहः स्थिता
छिन्द्यान्नः सहसा पदैस्त्रिभिरघं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥१॥

اندراجہ سنزی کمان ہش دِفت منز للاٹس دارانی
چندرمس ہش سفید ورن دفتی۔شیرس پٹھ بیس چمکانی
ہردیس میں سریہ سندی پاٹھی ۔چمکونی دفتی روزانی
سُوی ترِپورسُندری سارِنس ہردیس منز روزتی
سوی جوتی سروپ سرسوتی سروپ ییتھ اسی ٹھیکتن
زِن پدن ہندی اُنگرہ کن۔تری دھ پاپ سانی چٹتن

या मात्रा त्रपुसीलतातनुलसत्तन्तू स्थिति स्पर्धिनी
वाग्बीजे प्रथमे स्थिता तव सदा तां मन्महे ते वयम् ।
शक्तिः कुण्डलिनीति विश्वजनन व्यापार बद्धोद्यमा
ज्ञात्वेत्थं न पुनः स्पृशन्ति जननी गर्भेऽर्भकत्वं नराः ॥२॥

[illegible] زاوجہ نریلی لنجی ہنزی تاری ہش ییتھ چھُو پھیلاو
ساڑھ تری دارنا وچ ولتھ یوسہ کُنڈلنی شکتی چھُوناو
بیترہ اکھرس منز کلا یوسہ ٹھیکت چھی آسانی
سُوی کلا جگت پیدہ کرنس پٹھ آسونی اُود یوگی
اَمہ کوی دجیان یُس منش زانی کرِسا کری سو پرشس
گربھ بہاوس شری بہاوس اَدہ کربنی بیہ منشس

دृष्ट्वा सं[illegible]भ्रमकारि वस्तु सहसा ऐ ऐ इति [illegible]व्याहृतं
[illegible]नाकृत [illegible]वशाद पीहवरदे बिन्दुं [illegible]प्यकारम् ।

तस्यापि ध्रुवमेव देवि तरसा जाते तवानुग्रहे
वाचः सूक्ति सुधारसद्रवमुचो निर्यान्ति वक्त्राम्बुजात् ॥३

ڏي پڻ ڪا نهه خوفناڪ جنهن جهت جلد جلد — ڪري ائي ائي بنده ڪري سيدي طلب تي ڪل
ترانس دي منتر بي من جون اوگره — نيري واڻي قندي موڪلي نشه جهڙ نه ڪوئي ٻڌو

यन्नित्ये तव कामराजमऽपरं मंत्राक्षरं निष्कलं
तत्सारस्वतमित्यवैति विरलः कश्चिद्बुधश्चेद्भुवि ।
आख्यानं प्रति पर्व सत्य तपसो यत्कीर्तयन्तो द्विजाः
प्रारंभे प्रणवास्पद प्रणयिनां नीत्वोच्चरन्ति स्फुटम् ॥४॥

سي ديوي ديوم منتر جي ڪامراجنا وه آهون — سوئي منتر نشڪل نه ڪا نهه پرٿوي پڙهو زاندون
ڪو ساڌو منتر اڪهر ست تپسي نشي ڇي پران — ادهم پر ون پڙهي بهمڻ لوڪ ويا کيان ڇي ڪران
واتر ووت اوچه جا پڙهي منتر اوچارڻ ڪران

यत्सद्यो वचसां प्रवृत्ति करणे दृष्ट प्रभावं बुधै–
स्तार्तीयीकमहं नमामि मनसा त्वद्बीजमिन्दु प्रभम् ।
अस्त्वौर्वोऽपि सरस्वतीमनुगतो जाड्याम्बुविच्छित्तये
गौः शब्दो गिरि वर्तते स नियतं योगं विना सिद्धिदः ॥५

پڇي جيڪو ڪو تهاواڻي ڪلش پڙهي ڪارن ويچان — تنهه اڪهر جيندو تي ستي هڪين به من ڪن پرنام ڪران
ڪو ساڌو سو يوگ اڌ ڪو سڌي ڪري وڃان — موڪو ديي بڻس گالهه آيت واڻو تاڪي اڳن ٻان

एकैकं तव देवि बीजमऽनघं सव्यञ्जना, व्यञ्जनं
कूटस्थं यदि वा पृथक् क्रमगतं यद्वा स्थितं व्युत्क्रमात्
यं यं काममपेक्ष्य येन विधिना केनापि वा चिन्तितं
जप्तं वा सफली करोति सहसा तं तं समस्तं नृणाम्

वामे पुस्तक धारिणीम्भयदां साक्षस्रजं दक्षिणे
भक्तेभ्यो वरदान पेशलकरां कर्पूर कुन्दोज्ज्वलाम् ।
उज्जृम्भाम्बुज पत्र कान्त नयन स्निग्ध प्रभालोकिनीम्
ये त्वामम्ब न शीलयन्ति मनसा तेषां कवित्वं कुतः ॥७॥

کھو ورِن انقس نہ رچہ پوننک دِ امُت ہی بھوانی — ژھینس انقس جپ مال ہِیہ یت ابھئے دیوانی
بیا کھہ اتھہ چون میوچھ زَن بھکتن ورد دیوانی — پھولمنہ پمپوشہ نیتر دِ زَن ژٕہ بھکتن وچھانی
یُس یُی دھیان کری چون بہامن نس پریس بنانی — آسہ کانہہ سو نیتھہ جگتس منز نس چھی دانا وانی

ये त्वां पाण्डुर पुण्डरीक पटल स्पष्टाभिराम प्रभां
सिञ्चन्तीममृतद्रवैरिव शिरो ध्यायन्ति मूर्ध्नि स्थिताम् ।
अश्रान्तं विकटस्फुटाक्षरपदा निर्याति वक्त्राम्बुजा –
तेषां भारति ! भारती सुरसरित्कल्लोल लोलोर्मिवत् ॥ ८ ॥

یُس سفید پمپوشہ لہ باپتھ خوش ژھوتی وچھانی — دِرشن کران امرت کوئی چھیٹہ تچھے ابوانی
یُس یُی دھیان کری برہ ماندس منز چھ تس نیرانی — بے روک باپتھ تسندی اکھہ نشہ سرسوتی نیر وانی

ये सिन्दूरपरागपुञ्जपिहितां त्वत्तेजसा द्यामिमा –
मुर्वीं चापि विलीनयावकरसप्रस्तारमग्नामिव ।
पश्यन्ति क्षणमप्यनन्यमनसस्तेषामनङ्ग-ज्वर –
क्लान्तास्त्रस्त कुरङ्ग शावक दृशो वश्या भवन्ति स्फुटम् ॥ ९ ॥

چانی تیزہ کن یُس اکھا وچھی سندری بہ نظی آکاش — پرتھوی تاچھی رنگہ فینچ وچھی آس منس پاس
ند ڈلوی منہ کھنہ ماترس یُس یی چھیان دانی — سارے سکھتی تریہ روپ یتھ من چھی تابہ وانی
نہ شکھتی ییٔن کامہ دیو تیر سیت بند کرانی — تنھہ باپتھ تہ چھیت مرگہ بچہ کانہہ ہو تاتی

चञ्चत्काञ्चनकुण्डलाङ्गदधरामाबद्धकाञ्चीस्रजं
ये त्वां चेतसि तद्गते क्षणमपि ध्यायन्ति कृत्वा स्थितिम् ।
तेषां वेश्मसु विभ्रमादहरहः स्फारी भवन्त्यश्चिरं
माद्यत्कुञ्जरकर्णतालतरलाः स्थैर्यं भजन्ते श्रियः ॥२०॥

چمکوُنہ سونہ کنہ کنوٲجی پچھہ بند ژھ لاگا چھ   سو تمنز نگر یزلہ دن چھک ژہ کمرس گنڈ چھ
یُس یچھ چھان چون منز مئں کری تنہ بٲٹھ لیُس لگانی   نس رہ فدی شانہ شوکت گٔرس بٲبر تامت لچی
سولچی لویسہ مدسی کنہ کی چیچھ بٲڈھ جنچل آسانی   سارئے سمپدا یہ تس بٲرس قرار کرتہ چھی ساولانی

आर्भट्या शशिखण्डमण्डितजटाजूटां नृमुण्डस्रजं
बन्धूकप्रसवारुणाम्बरधरां प्रेतासनाध्यासितीम् ।
त्वां ध्यायन्ति चतुर्भुजां त्रिनयनामापीनतुङ्गस्तनीं
मध्ये निम्नवलित्रयाङ्किततनुं त्वद्रूपसंवित्तये ॥२१॥

نُنو بھوُنی چُھانی جٹہ ٹُھوکٹہ نال منشہ کلہ نا کُس   یند دفہ پوشہ رنگہ بسنح پوشاک نلہ مُردہ آسنہ بس
کرس ناگر گنڈتھ چیتس ہمیشہ تری نتر دارا چھ   چون سروپ انہ ماپنئی تھ چھان بھگتی چھی سرانی

जातोऽप्यल्पपरिच्छदे क्षितिभुजां सामान्यमात्रे कुले
निःशेषावनिचक्रवर्तिपदवीं लब्ध्वा प्रतापोन्नतः ।
यद्विद्याधरवृन्दवन्दितपदः श्रीवत्सराजोऽभवद्-
देवि ! त्वच्चरणाम्बुजप्रणतिजः सोयं प्रसादोदयः ॥२२॥

کُنہ راجا معمولی کُلس منز آسہ جامُت   کُل پرتھوی پٹ کران آسہ راج آسن پرائومُت
نس چکرورتس بادِن دیوتا چھی پوجانی   چھو مہانس چانی بادِ پوجائے منز مہربانی

चण्डि ! त्वच्चरणाम्बुजार्चनविधौ बिल्वीदलोल्लुण्ठन -
त्रुट्यत्कण्टककोटिभिः परिचयं येषां न जग्मुः कराः ।

ते दण्डांकुश चक्र चापकुलिश श्रीवत्स मत्स्यांकितै –
जीयन्ते पृथिवी भुजः कथमिवाम्भोज प्रभैः पाणिभिः ॥१३॥

ہی زنڈی چانی ژرن پوجا یہ پٹھ یُس انانی   بلہ پوش زرٹ زرٹ کنڈی سبب اتھ یس چھی چھنانی
لونگ تہ نیرکمانی ہندِ نشانہ یس کنڈی خشنہ سبب وسانی   تتھ اتھہ کُس اُپش بیہ زمنہ راجہ مہاراج بنانی

विप्राः क्षोणिभुजो विशस्तदितरे क्षीराज्यमध्वासवै –
स्त्वां देवि ! त्रिपुरे ! परापरमयीं संतर्प्य पूजाविधौ ।
यां यां प्रार्थयते मनः स्थिरधियां तेषां त एव ध्रुवं
तां तां सिद्धिमवाप्नुवन्ति तरसा विघ्नैरविघ्नीकृताः ॥१४॥

برہمن راجہ دیش یا شُدر چانی پوجا کرانی   دودھ گیوٗ ماچھ شراب پوجاے کن زہ اوپن کرانی
تنتر دھا یہ کن کی کینتر ھا منگن چھک صرو زنس دوانی   بے روک باپٹھ وگنہ رُشنوی سِدھی سو یرا دانی

शब्दानां जननी त्वमत्र भुवने वाग्वादिनीत्युच्यसे
त्वत्तः केशव वासव प्रभृतयोऽप्याविर्भवन्ति स्फुटम् ।
लीयन्ते खलु यत्र कल्पविरमे ब्रह्मादयस्तेऽप्यमी ,
सा त्वं काचिदचिन्त्य रूपमहिमा शक्तिः परा गीयसे ॥१५॥

ہی ماتا ترِبھوین منتر شبد روپ زہ آسانی   جگتس منترنا و چُھوٗی سرسوتی چھی ونانی
زئ نشنہ کیشو اندراجہ دیوتا پرکٹ بنانی   کلپہ انتس برہما دک زئی نشہ لے گژھانی
کوسنا بنہ تہ سرنی مہما سس تہہ شکتی چھی ونانی

देवानां त्रितयं त्रयी हुतभुजां शक्तित्रयं त्रिस्वरा –
स्त्रैलोक्यं त्रिपदी त्रिपुष्करमथो त्रिब्रह्म वर्णास्त्रयः ।

यत्किञ्चज्जगति त्रिधा नियमितं वस्तु त्रिवर्गात्मकं
तत्सर्वं त्रिपुरेति नाम भगवत्यन्वेति ते तत्त्वतः ॥ २६ ॥

ٽُرن منتر ترنوئي سُر جي - شڪتي منتر ترئي سُکتي جي - گڻن منتر ترئي اگني جي - ديون منتر ترنوئي ديو جي -
ست چت آنند جي - گائتري منتر جي - ٻ-ٻڌ-٥-٥-ٻ-٥ - گنگا جمنا سرسوتي جي - ورڻ منتر ترئي ودن جي
سو سوروپ پته پته پکان جي ٻئي ڪيترا هه قاعدي منتر ترڳڻ سروپ

लक्ष्मीं राजकुले जयां रणभुवि क्षेमङ्करीमध्वनि
क्रव्यादद्विप सर्पभाजि शबरीं कान्तारदुर्गे गिरौ ।
भूत प्रेत पिशाच जम्बुक भये स्मृत्वा महाभैरवीं
व्यामोहे त्रिपुरां तरन्ति विपदस्तारां च तोयप्लवे ॥२७॥

راڄ گهرن منتر ۾ لڇمي جي ڄاڻ منترن ڀومي — الڪه ڦتي ڪليان رڌ رپي نوڪ ڪال منتر ڪاري جي
ڪوهن ٻيهه ڇڪ ٿه ڏرگا پنيا چين منتر شب ڀيروي — يم الڪه جاڻ ڀيان جوڻ مرن سمن جيه پيادو ڪرائي

माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कला मालिनी
मातङ्गी विजया जया भगवती देवी शिवा शाम्भवी ।
शक्तिः शंकरवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी
ह्रींकारी त्रिपुरा परापरमयी माता कुमारीत्यसि ॥२८॥

مايا ڙي - ڪنڊلني ڙي - ڪريا ڙي - مدوتي ڙي — ڪالي ڙي - ڪلا ڙي - مالني ماتنگي ڙي
وجيا ڙي - جيا ڙي - اختيار واجبه ڙي — چت سروپ ڙي سام تهه ڙي تنا ڀوي ڳتي ڙي
شنکر سٽر ڇڪ ڙي سروتي ڀيروي ڙي — هر مه شکله پراپر ترپرا ماتا ايم روپ ڙي

आर्द्रपल्लवितैः परस्परयुतैर्द्वित्रिक्रमाद्यक्षरैः
काद्यैः क्षान्तगतैः स्वरादिभिरथ क्षान्तैश्च तैस्सैः स्वरैः ।

नामानि त्रिपुरे ! भवन्ति खलु यान्यत्यन्तगुह्यानि ते
तभ्यो भैरव पत्नि विंशति सहस्रेभ्यः परेभ्यो नमः॥१९॥

त्रि پٹھہ سارنی اکھرن دوی ترئی کرمہ ملاوت
ہ پٹھہ نایہ شیدہ سُس رلاوت ناو یلی بناو
ہی ترپرائی ٢٠ ساس ناو جانی رہسہ وپ بناو
ہی بھیرو پتنی نن بہ رہسہ ناون پرنام کرانی

बोद्धव्या निपुणां बुधैः स्तुतिरियं कृत्वा मनस्तद्गतं
भारत्या त्रिपुरेत्यनन्यमनसा यत्राद्यवृत्ते स्फुटम् ।
एकाद्वित्रिपदक्रमेण कथितं स्तत्पाद संख्याक्षरै —
र्मन्त्रोद्धार विधिर्विशेष सहितः सत्संप्रदायान्वितः ॥२०॥

جانی چھوی گاٹلن دپی نو ہیی کن من لگاوت
جانن پادن ہندی شمار کیو اکھرکن ملاوت
گوڈ نیکہ دو بی تہ بی پدکرمہ منترودھار ودھ بناوت
رتی سمپرداے سُس ییی ناون مہ ہیی کن من ٹھیکراوت

सावद्यं निरवद्यमस्तु यदि वा किंवानया चिन्तया
नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति नरो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि
संचिन्त्यापि लघुत्वमात्मनि दृढं संजायमानं हठात् —
त्वद्भक्त्या मुखरीकृतेन रचितं यस्मान्मयापि ध्रुवम् ॥२१॥

نندائی سُس یا نندائی رُس فکرا ایچ تراونھ
بس یتھی نوتر کانہہ پُرنش یری آسس بھکتی چانی
پننس پانس لوچہ زانتھ منی دِڈ رھٹا براوم
چانی بھکتی ہندی زورہ بکو اہی منتھ یی نوتا ناوم

चर्चास्तवः

ॐ नमस्त्रिपुरसुन्दर्यै ॥

आनन्दसुन्दरपुरन्दर मुक्तमाल्यं
मौलौ हठेन निहितं महिषासुरस्य ।
पादाम्बुज भवतु मे विजयाय मञ्जु -
मञ्जीर शिञ्जितमनोहरमम्बिकायाः ॥ १ ॥

یادچانی سُندر آنند دایک اِندراجن نزاوتھ مُختہ مال
بمہ سیت زیرہ وبچت مہشاسُرسی کھنہ ماترس منزوونُت سو پایال
سوی زُونیہ یاد چون روزنن مہ ہردیس -
بُنھ بہ امبکا ہئ یوزہ شرونیہ شروبیہ تال
سوی منوہر یاد بننن مہ ھبتو جے کارک مہ ہاوتن کمال

सौंदर्य विभ्रमभुवो भुवनाधिपत्य —
सम्पत्ति कल्पतरवस्त्रिपुरे ! जयन्ति ।
एते कवित्व कुमदप्रकरावबोध -
पूर्णेन्दवस्त्वयि जगज्जननि ! प्रणामाः ॥२॥

.. یم پرنام سُندریکہ وِلاسک جاے بنتھ تہندی شمار کرنہ ایوان
ترِن بوبن ہندی راج سمپدا یہ ہندی کلپہ وِرکھ ہی یم پرنام چھی بنان
.. یم پرنام کوِتائ روپی کمُدہ پوشہ پھولراونہ باپت چندرمہ چھی بنان
مای جگت جننی داتنئے چہ میانی پتھ ہی پرنام چھس بہ چیا کن کران

देवि ! स्तुतिव्यतिकरे कृतबुद्धयस्ते
वाचस्पति प्रभृतयोऽपि जडी भवन्ति ।
तस्मान्निसर्ग जडिमा कतमोऽहमत्र
स्तोत्रं तव त्रिपुरतापनपत्नि ! कर्तुम् ॥ ३ ॥

چانی توتا کرِس ہٹھ چھُونہ سامرتھ	برہسپت تہ دیوتا جڈ بنانی
ہی زرِن تاپن گالونیہ چھُس مو رکھہ آستھ	کنہ سامرتھ بہ کرہ توتا چانی

मात:! तथापि भवतीं भवतीव्रताप —

विच्छित्तये स्तुति महार्णवकर्णधार: ।

स्तोतुं भवानि! स भवच्चरणारविन्द—

भक्तिग्रह: किमपि मां मुखरीकरोति ॥४॥

ہی ماتا زانِت ہیُ سمسارہ کٹھن دُوکھ	جٹنہ باپت کرِدم توتا ہیُ چانی
بھئے توتا بنتھ سمسار ساگرس	بنی مہبانی ما وبیہ ہابج میانی
چانی پاد کملہ کے لولچہ آوشہ	بکو اسی یاہیہو چھُس توتا کرانی

सूते जगन्ति भवती भवती बिभर्ति

जागर्ति तत्क्षयकृते भवती भवानि!।

मोहं भिनत्ति भवती भवती रुणद्धि

लीलायितं जयति चित्रमिदं भवत्या: ॥५॥

برہما روپہ جگتس کران پیدہ ژیٔ	وشنو رُوپہ پالن کران ژیٔ
رودرہ روپہ سمہارا آخرس کران ژیٔ	مُوہ دیوان تہ بیہ نتھ رتی گالان ژیٔ
لیلائے بیہ چانی چھُوس وچھان رنگہ رنگہ	جے جے کار آسنئے چانِن لیلائے

यस्मिन्मनागपि नवाम्बुजपत्रगौरि!

गौरि! प्रसादमधुरां दृशमादधासि ।

तस्मिन्निरन्तरमनङ्गशरावकीर्णाः

सीमन्तिनी नयन संततयः पतन्ति ॥ ६ ॥

ہی گوری پمپوشہ رنگہ صفاییس   امرنہ نظر چھک تہ تراونی

نس ٹھچہ نتئ ہیم ساری یوگنئ   کامدیوس تن چھہ وتھ گچھانی

पृथ्वी भुजोऽप्युदयन प्रवरस्य तस्य

विद्याधर प्रणति चुम्बित पादपीठः ।

यच्चक्रवर्ति पदवी प्रणयः स एष

त्वत्पाद पंङ्कजरजः कणजः प्रसादः॥ ७ ॥

اودین راجس کھراوی ہیٹھہ کران میٹھ   وویادرنہ دیونس یہی آدین

چکرورتی عہدہ اوس تم پراومت   چانی پاد گردی ہندی انوگرہ کن

त्वत्पाद पङ्कजरजः प्रणिपात पूतैः

पुण्यैरनलपमतिभिः कृतिभिः कवीन्द्रैः ।

क्षीरच्छपाकरदुकूल हिमावदाता

कैरप्यवापि भुवन त्रितयेऽपि कीर्तिः ॥ ८ ॥

ہی دیوی چانن پمپوشہ پادن   ہنزی گردی پیٹھ کرِ پوپرنام

تم ہنئ نرمل اوتم تیز یور سِس   دانا اوتم کوی پرا ولتو نام

دودھ چندرمہ ریشم وستر بیہ شبینہ پاٹھ   صفا بنتھ تران یون ہنز بنئے نیکنام

कल्पद्रुम प्रसव कल्पित चित्र पूजा —

मुद्दीपितप्रियतमामदरक्त गीतिम् ।

नित्यं भवानि ! भवतीमुपवीणयन्ति
विद्याधराः कनकशैलगुहागृहेषु ॥ ९ ॥

کلپہ وِرکھِ پوشو سِیت چانی پُوجا   لولہ سیت چھِہ گیوان چانی گیت
یِنت سمیرسکے گفا روپی گھرن منز   وایان ودیادھر سوزنہ سازگیت

लक्ष्मीवशीकरणकर्मणि कामिनीनां —
माकर्षणव्यतिकरेषु च सिद्धमंत्रः ।
नीरन्ध्रमोहतिमिरच्छिदुर प्रदीपो
देवि ! त्वदंघ्रिजनितो जयति प्रसादः ॥१०॥

چانی چرنہ کملہ سیوائے ہُند پرساد   وشں کران لچھمی تہ بیہ سدھین
شکھنی سو پراوان موہ روپی گینہ   انبہ گٹہ گالان چانگی سین زن

देवि ! त्वदंघ्रिनखरत्न भुवो मयूखाः
प्रत्यग्रमौक्तिकरुचो मुदमुद्वहन्ति ।
सेवानतिव्यतिकरे सुरसुन्दरीणां
सीमन्तसीम्नि कुसुमस्तब कायितं यैः ॥११॥

ماج بوانی چانی ژرن ہندہ رنن   مختہ وفتی داران زن کرِن
بوگنئ بلہ پرن پیوان رتہ ژرن ہنٛز   نہ چمکہ پنہ ذلان مسں تہ سمہ من

मूर्ध्नि स्फुरत्तुहिनदीधित दीप्ति दीप्तं
मध्ये ललाटममरायुधरश्मि चित्रम् ।

हृद्वक्त्रचुम्बि हुतभुक्कणिकानुरूपं
ज्योतिर्यदेतदिदम्ब ! तव स्वरूपम् ॥ १२ ॥

مانا تہ مستک چیندر زن پرزلون   رام رام بدرنیہ دونی چمکون
ہردلس منز اگنی جیوتی سروپ زن   ماج چون سروپ چھوی پرکاش آسوکن

सिन्दूर पांसु पटल च्छुरितामिव द्यां
त्वत्तेजसा जतुरसस्नपितामिवोर्वीम्
यः पश्यति त्वरामपि त्रिपुरे विहाय
व्रीडां मृडानि सुदृशस्तमनुद्रवन्ति ॥ १३ ॥

سندری گردی ستنئ جرمت آکاش   لاچھہ رنگہ پتھوی شران کرتھ زن
یس وچھی کھنہ ماترس لاج تراوِت   تس سدھی ماج بوانی پتہ دوون

मातर्मुहूर्तमपि यः स्मरति स्वरूपं
लाक्षारस प्रसरतन्तुनिभं भवत्याः ।
ध्यायन्त्यनन्य मनसस्तमनङ्गतप्ताः
प्रद्युम्न सीम्नि सुभगत्वगुणं तरुण्यः ॥ १४ ॥

ہی مانا یس مہورتس دھیان کری   چون سروپ لاچھی رنگہ تارِ سمان
سندرجوان چھ رچھ نرڈلونی منہ رسہ   کامنائی تا دِ مچہ تس چھی سمران

आधार मारुत निरोधवशेन येषां
सिन्दूर रञ्जितसरोज गुणानुकारि ।

दीप्तं हृदि स्फुरति देवि ! वपुस्त्वदीयं
ध्यायन्ति तानिह समीहितसिद्धसाध्याः ॥२५॥

مولادارک پران بند کرتھ مین — سندری بیت رنگت پھوشں زن
ہر دلس منز اتھ پھوشس پٹھ — چون سروپ باسان رات کہو دن
نمنی پرشُن ہُند چھی دھیان داران — سدھ سادھ دیوتا تہ بیہ ست جن

ये चिन्तयन्त्यरुण मण्डल मध्यवर्ति
रूपं तवाम्ब ! नवयावक पङ्क पिङ्गम् ।
तेषां सदैव कुसुमायुध बाण भिन्न —
वक्षःस्थला मृगदृशो वशगा भवन्ति ॥२६॥

سر بہ منڈلکہ پرکاشہ وُونلی رنگہ سُس بیہ — لاچھی رنگہ سُس یم چون دھیان داران
کامدیو سندی تیرہ ژھجہ وچھ سِہ — اچھ رچھہ متی مانخنت بچھی روزن

रूपं तव स्फुरितचंद्रमरीचिशुभ्र —
मालोकते मनसि वागधिदैवतं यः
निस्सीम सूक्ति रचनामृत निर्जरस्य
तस्य प्रसाद मधुराः प्रसरन्ति वाचः ॥२७॥

یم پرشُن منس منز چندرمہ پاٹھ چمکون — سرسوتی رُوپہ چون دھیان داران
حد روس وانی مدرامرت بھر تھئی — بیزی رنتی نِرمل پہ واہ ہیوژن

शर्वाणि ! सर्वजन वन्दित पाद पद्मे !
पद्मच्छदच्छवि विडम्बित नेत्र लक्ष्मि !

निष्पाप मूर्ति जनमानस राजहंसि !
हंसि त्वमाऽ पदमऽनेक विधां जनस्य ॥१८॥

ہی باپ گالونی چھی پادکملن   ساری چیو چھی پرنام کرانی
پمپوشہ برگہ کے دفتی ہلند پاٹھ   چانی ننتر کمل چھی شو بھانی
شدھ منشن چھک چت ساگرس منز   راجہ ہنس ہش زن تہ روزانی
زنئی چھک سادھکس نانا پر کارک   دوکھ تہ داد آپدا دور کرانی

इच्छेनु रूपमऽनुरूप गुण प्रकर्ष
सङ्कर्षिणि ! त्वमभिसृत्य यदा विभर्षि -
जायेत स त्रिभुवनैक गुरुस्तदानीं
देवः शिवोपि भुवनत्रय सूत्र धारः ॥ १९ ॥

ہی شنکرہ شکتی پننے پڑھائے   ژلی چھک ترگن سروپ پانہ داران
تلہ ہی دیوی نزن بون ہند   کیول گورو شیوناتھ چھو اپدان
ادہ سوی شمبو ترن بھونن ہند   ممود پاٹھ سوتر دارہ بنان

योयं चकास्ति गगनार्णव रत्नबिन्दु -
योयं सुरासुरगुरुः पुरुषः पुराणः ।
यद्वाममऽर्धमिदमऽन्धक सूदनस्य
देवि ! त्वमेव तदिति प्रतिपादयन्ति ॥२०॥

آکاشہ شدرس منز رتن یوسہ   شو بھاژ ندرمس چھئے انانی
دیون تہ اسرن ییس گور چھہ آسونیہ   بھگوانس شکھنی دیوانی
یوسہ مہادیونز چھہ اردانگی سوی   چھک ژئی یئی چھو باج سدھ بنانی

ध्यातासि हैमवति येन हिमांशुरश्मि-

मालाऽमलद्युतिरकल्मष मानसेन ।

तस्याविलम्ब मनवद्यमनन्त कल्प-

मल्पैर्दिनैः सृजसि सुन्दरि ! वाग्विलासम् ॥२१॥

بُس سُری چون دھیان نرمل کرِ ٹُس   چندرمس سمان اندرہ شدھ منہ کن

ہی سندری نش تہ جھٹ پٹ کران پیدہ   سرسوتی ہندِ وکاس الوگرہ کن

त्वां व्यापिनीति सुमना इति कुण्डलीति

त्वां कामिनीति कमलेति कलावतीति ।

त्वां मालिनीति ललितेत्यपराजितेति

देवि! स्तुवन्ति विजयेति जयत्युमेति ॥ २२॥

سارسئی وانِت ژہ کامنا دایک   لچھمی - کلا - بیہ مالا روپ

دشمنس پٹھ جئے سُس ژئ لِلتا   چھی ونان ژی جیا ژی اوما روپ

उद्दाम काम परमार्थ सरोज षण्ड —

चण्डद्युतिद्युतिमुपासितषट् प्रकाराम् ।

मोहद्विपेन्द्रकदनोद्यतबोध सिंह —

लीलागुहां भगवतीं त्रिपुरां नमामि ॥ २३॥

یوسہ کامراجہ بیجاکھر ہیوش ڈلہ کے   پھولنہ بایت سر بہ روپ روزانی

مولا دار پٹھ شٹھ چکرس منز   او پاپی روپ یوسہ تتی آسانی

یوسہ موہ ہستس گالنہ بایت   گیانہ روپ سہہ گفی چھی روزانی

ممنی بھگونی ماناتہ پرائی کُن   گُل گنڈتھ تس چھس پرنام کرانی

गणेशबटुकस्तुता रतिसहायकामान्विता

स्मरारिवरविष्टरा कुसुमबाणबाणैर्युता ।

अनङ्गकुसुमादिभिः परिवृता च सिद्धैस्त्रिभिः

कदम्बवनमध्यगा त्रिपुरसुन्दरी पातु नः ॥२४॥

گنیش تہ بٹھیرون چھے نوتا تہ کرنچ   رتی سان کامدیو چھ سیوا کرون
شِوناتھ پانہ چھوی آسن پیٹھ نِسی   کامدیو پوشہ بانن سو دارون
اننگہ کسموبیہ ترپورسدھو چھ وزنچ   کدمبہ جنگلس منز چھ روزانی
سوی روپ چون ماج ہی ترپور سُندری   کلیان مہ کرتہم تہ راچھ میانی

त्वामिन्दवीमिव कलामनु भालदेश—

मुद्भासिताम्बरतलामवलोकयन्तः ।

सद्यो भवाति ! सुधियः कवयो भवन्ति

त्वं भावना हितधियां कुलकामधेनुः ॥२५॥

یم مستکس منز ژہِ چندرمہ کلا ہش   وچھی چمکاومتی آکاشہ سُس
ہی دیوی جلدی چھی تم بنان دانا   نبہ بڈی کوتا ئی سُس
چھکس منز دیوان چھی سارنی مطلبن   یچانی باونا کرن تم نزل بنہ سُس

उत्तप्त हेमरुचिरे त्रिपुरे ! पुनीहि

चेतश्चिरन्तनमघौघवनं लुनीहि ।

कारागृहे निगडबन्धन पीडितस्य

त्वत्संस्मृतौ झटिति मे निगडास्त्रुटन्तु ॥२६॥

تاوتھ سون ژنہ چمکان تر برائی   شدھ کرمن مہ بابہ کھلہ میانی لون

سمار روپی جیلس منزھویں بہ　　　کامنائی بیٹرین ہلند چھوم مہ بور
چانی سمرنی کن جلد جلد چھیئن مہ بڑی　　　بلہ آسی عارنس مہ انوگرہ چون

रुद्राणि! विद्रुममयीं प्रतिमामिव त्वां

ये चिन्तयन्त्यरुणकान्तिमनन्यरूपाम्।

तानेत्य पक्ष्मलदृशः प्रसभं भजन्ते

कण्ठावसक्तमृदुबाहुलतास्तरुण्यः ॥२७॥

ہی رودرانی یس چانس منز وپس وچھی　　　رود رشکلہ سر بہ سندی پاٹھ چمکان
اپو رود روپس پھسی دھیان کری　　　سندر نظر وسہ اچھ رچھ جوان
زور سینہ نمہ گردنی پچھ انھہ نراوی نراوی　　　اند اندی رود زنہ تس سیوا کران

त्वद्रूपमुल्लसितदाडिमपुष्परक्त —

मुद्भावयेन्मदनदैवतमक्षरं यः।

तं रूपहीनमपि मन्मथनिर्विशेष —

मालोकयन्त्युरुनितम्बभराः स्तरुण्यः ॥२८॥

یس چون دھیان کری دین پوننہ رنگہ سُس　　　ونانشہ کامراجہ بیجہ اکھرس
بدوی روپ کن آسی سوی بد شکل　　　اچھ رچھ وچھن زن کامدیوس

त्वद्रूपैकनिरूपणप्रणयिताबन्धो दृशोस्त्वद्गुण —

ग्रामाकर्णनरागिता श्रवणयोस्त्वत्संस्मृतिश्चेतसि।

त्वत्पादार्चनचातुरी करयुगे त्वत्कीर्तनं वाचि मे

कुत्रापि त्वदुपासनव्यसनिता मे देवि! मा शाम्यतु ॥२९॥

ہی دیوی چانہ درشنک ابلاش　　　ہر دمہ تترنی منز مہ روزن

جانی گنُ بوزنک نمناہ مہ آسن ہرد مہ روزن میان کنن
یچون نامہ سمرن ژلس منز گری گری جانی یاد یو جامیان انھن
یچون کرن کروی روزتن مہ وائی اوپاسنا جانی کم متہ مہ گرھن

ब्रह्मेंद्र रुद्र हरिचन्द्र सहस्ररश्मि —
स्कंद द्विपानन हुताशन वन्दितायै ।
वागीश्वरि ! त्रिभुवनेश्वरि ! विश्वमात -
रन्तर्वहिश्च कृतसंस्थितये नमस्ते ॥३०॥

سرسوتی تہ پورسندری جگت ماتا بھونی شوری چھک آسونیہ تہ ئی
برہمار و داندر سربیچندرمہ کمار شتو گنیش چھوئی یو جان رئی
اندرہ بنرہ وانت تہ تہ بھونس ساری گل گنڈت ییون پرنام واتی نے رئی

यः स्तोत्रमेतदनुवासरमीश्वरायाः
श्रेयस्करं पठति वा यदि वा शृणोति
तस्येप्सितं फलति राजभिरीड्यतेऽसौ
जायेत स प्रियतमो हरिवोधवानाम् ॥३२॥

یُس ئی چون تو تر پری پرتھ دوہہ لسان یا کنو یوزی ادہ بنیہ تس کلسان
چکرورت راجہ تس کرن پوجا ساری مطلب تس چھی ییران
سینچ کامنا سدھ تس چھی سیدان سوی چھو یوگنین منز زیادہ لڈتان

घटस्तवः ॥

ॐ

देवि ! त्र्यम्बकपत्नि ! पार्वति ! सति ! त्रैलोक्यमातः ! शिवे !
शर्वाणि ! त्रिपुरे ! मृडानि ! वरदे ! रुद्राणि ! कात्यायनि !
भीमे ! भैरवि ! चण्डि ! शर्वरि ! कले ! कालक्षये ! शूलिनि !
त्वत्पादप्रणतानन्यमनसः पर्याकुलान्पाहि नः ॥१॥

ہی دیوی چھک ژہ ترمبکہ پتنی   ژی وَنان سَتی ژی یاروتی
تہ بوکی ہنز ماتا بھگوتی   ژی دَر دیوان ژی چھک مرڈانی
ژی ترپورسندری ژی رود رانی   ژی بھیانکہ روپ ژی شرودی
ژی چنڈی ژی ترشول دارانی   ژی کی کالس ناشس کرانی
کتیٔ شرن ژہ یادن ونیکن چھی منھی   وِیاکلتا سے ہنز اسہ ریچھ ژی

उन्मत्ता इव सग्रहा इव विषव्यासक्तमूर्च्छा इव
प्राप्तप्रौढमदा इवार्तिविरहग्रस्ता इवार्ता इव ।
ये ध्यायन्ति हि शैलराजतनयां धन्यास्त एकाग्रत-
स्त्यक्तोपाधिविवृद्धरागमनसो ध्यायन्ति वामभ्रुवः ॥२॥

پھراہ تہ براہ رس نہیرکن دوچھت کنہ رس   دَرہن چھتھ چلنی ماد جرہ کرس
ہکہ ہمالہ بیتری یم کرن چون دچھیان   تم آسونی چھی ستھماہ بھاگوان
ایچھ ریچھ ایکاگر بنتھ اوپادھی ریچھ   راگہ رسہ تندی جیان چھی ملان

देवि त्वां सकृदेव यः प्रणमति क्षोणीभृतस्तं नम -
न्त्याजन्मस्फुरदंघ्रिपीठ विलुठत्कोटीरकोटिच्छटाः ।
यस्त्वामर्चति सोऽर्च्यते सुरगणैः स्तौति यः स स्तूयते
यस्त्वां ध्यायति तं स्मरार्तिविधुरा ध्यायन्ति सिद्धाङ्गनाः ॥३॥

یُس پرِشس اکہ لٹہ کری زٕہ کُن پرنام   تسنزی کھراوی ہٹھ رازہ موکٹہ ڈوان
یُس پرِشس لولہ کِن کری چانی پوجا   تس پرِشس پوزن دیوہ کھل
یُس پرِشس کران آسی چانی نوتا   دیوتا تسنزی اسوتی کران
یُس پرِشس من کِن کری چونۍ دھیان   سرگچہ اچھ رچھ تس چھی سمران

ध्यायन्ति ये क्षणमपि त्रिपुरे! हृदि त्वां
लावण्ययौवन धनैरपि विप्रयुक्ताः ।
ते विस्फुरन्ति ललितायत लोचनानां
चित्तैक भित्ति लिखित प्रतिमाः पुमांसः ॥ ४ ॥

ہی ترپورسندری یُس کری دھیان چون   منز ملش اکسۍ کھنہ ماترس
یدِ وے سُو آسہ سُندرتانی ریس   بیہ جوانی روس بیہ نِردھن
استہ یِدھی تس منیچے لبہ پیٹھیہ   تسکلہ کھلن سوی دھیان سرن

एतं किं नु दृशा पिबाम्युत विशाम्यस्याङ्गमङ्गैर्निजैः
किं वाऽमुं निगलाम्यनेन सहसा किं वैकतामाश्रये ।
तस्येत्थं विवशो विकल्पघटना कृतेन योषिज्जनः
किं तद्यन्न करोति देवि! हृदये यस्य त्वमावर्तसे ॥५॥

اِقس پورشس کرنا پردیش نظری سیت   اچھ ما اسندن استخوانن

کیا ستا نگلنھ گرٛزٕ نامس سیت کونی کرن پانس سیبت رٹھن
اچھ رچھ سندر گری تس گن بے روک پاٹھ آدن سپدن
سنسارس منز کیا چھو دلبھ تس ہردس منز بس زٕہ پانہ ییزن

विश्वव्यापिनि ! यद्वदीश्वर इति स्थागावनन्याश्रयः

शब्दः शक्तिरिति त्रिलोकजननि ! त्वय्येव तथ्यस्थितिः ।

इत्थं सत्यपि शक्नुवन्ति यदिमाः क्षुद्रा रुजो बाधितुं

- त्वद्भक्तानपि न क्षिणोऽषि च रुषा तद्देवि ! चित्रं महत ॥ ६ ॥

ہی جگت دیاہنی ہنتھ شبو ماھنس ایشرہ ناو جگتس منز وتان
تتھے پاٹھ ماج بھوانی زنی جگتس منز شکھنی ہند ناو چھوی زٕہ شوبان
بدٕ وے ایشر بھکتن سمسارس منز کونی کونی دوکھ چھو دیوان
آسہ چھ ماج چون کرو ڈس ہٹھنی چھکنہ نینن بھکتن دوکھ زٕہ ماوان

इन्दोर्मध्यगतां मृगाङ्कसदृशा च्छायां मनोहारिणी

पाराद्वुत्फुल्ल सरोरुहासनगतां स्निग्ध प्रदीपच्छविम् ।

वर्षन्तीममृतं भवानि ! भवतीं ध्यायन्ति ये देहिन-

स्ते निर्मुक्तरुजो भवन्ति विपदः प्रोज्झन्ति तान्दूरतः ॥ ७ ॥

چندرمس ہانشس صفا چندرمہ گہہ گنس پھولتس پمپوشس پٹھ تٕ سی
خوش ! بو نہ پرہ کانسہ گہہ گنس زٕہ آسوینہ پوسہ کران ورشن امرت کوی
یم ینی دھیان کرن ہم بیماری روس وزان آپدا چھی تمنی دور سپدان

पूर्णेन्दोः शकलैरिवातिबहुलैः पीयूषपूरैरिव

क्षीराब्धेः लहरीभरैरिव सुधापङ्कस्य पिण्डैरिव ।

आलेयैरिव निर्मितं तव वपुर्ध्यायन्ति ये श्रद्धया

चित्ताब्जनिहितार्ति तापविपदस्ते संपदं बिभ्रति ॥८॥

پونم چندرمہ زن امرت پرواہ زن　　گچھ ہینڈ کھیرہ سُپیح لہر زان

شینس ہیو صفا چون سروپ بناوت　　یُس کری دھیان تنہ منہ لولہ کن

تس چھی دوگرھان دکھ عارچہ نہ آپدا　　سمپدا سویرا وان جنمہ جنمن

ये संस्मरन्ति तरलां सहसोल्लसन्तीं

त्वां ग्रन्थिपञ्चकभिदं तरुणार्कशोणाम् ।

रागार्णवे बहुलरागिणि मज्जयन्तीं

कृत्स्नं जगद्दधति चेतसि तान्मृगाक्ष्यः ॥९॥

یُس سادھک کری دھیان چون باوُن　　چھل پرکاش سُس بجلی سمان

پانژھ دل تہ ہتھی بالہ سرِ پسندی پاٹھ　　اوُ زلہ رنگہ سُستی زن رتہ جگان

رنگہ سُندرس منز فولمت سارِوی　　جگت زن رنگہ کن سُرخی سان

یُس ٹی دھیان کری تس یوگنی چھنس منز　　لسند وی گری گری دھیان چھی دھاران

लाक्षारसस्नपित पङ्कज तन्तु तन्वी—

मन्तः स्मरत्यनुदिनं भवतीं भवानि ! ।

यस्त्वं स्मरप्रतिमसु प्रतिमस्वरूपा

नेत्रोत्पलैर्मृगदृशो भृशमर्चयन्ति ॥१०॥

لاچھی سبت نہ نگمنہ پیوشتہ تارھیو　　پرتھم دیہہ یُس داری چونی دھیان

تس کامدیو زانت کمہ یوگنیٔ　　نیتر دُویہ پو شو چھی پوجا کران

स्तुमस्त्वां वाचयमुऽयक्तां हिमकुन्देन्दुरोचिषम् ।
कदम्बमालां बिभ्राणामापादतललम्बिनीम् ॥ २२ ॥

نو ناکران چھی اسی ژٕ ہی واکھدیوی   چندرمس کوندہ پوشس ہش پوسہ چھی دفتان
شوبھونی کدمبہ چھک مالہ ژٕ نٹھوکی   نال پھٔے ژٕ شیرہ پٹھہ پادن تان

मूर्ध्नीन्दोः सितपङ्कजासनगतां प्रालेयपाण्डुत्विषं
वर्षन्तीममृत सरोरुहभुवो वक्त्रेपि रन्ध्रेपि च ।
प्रच्छिन्ना च मनोहरा च ललिता चातिप्रसन्नापि च
त्वामेव स्मरतां स्मरारिदयिते! वाचः सर्वतो वल्गति ॥ २२ ॥

کلس پٹھہ چندرمہ شوبیون ژٕ درمُت   پمپوشس پٹھہ ژٕ دفنی رسس
بہتھ چھک ژٕ شوبونی برہمہ اندر مُتھس   امرت چھٹان بڈی شوبھاے رسس
بس نی دھیان کری چون ہی دیوی تس   سرسوتی بنزہ مکھہ بڈی واکا سہ رسس

ददातीष्टान्भोगान् क्षपयति रिपून् हन्ति विपदो
दहत्याधीन् व्याधीन् शमयति सुखानि प्रतनुते ।
हठादन्तर्दुःखं दलयति पिनष्टीष्टविरहं
सकृद् ध्याता देवी किमिव निरवद्यं न कुरुते ॥ २३ ॥

مطلب چھک دیوان دشمن ژٕ گالان   آپدین چھک ژٕ ناش کران
آدین جالان و پادین شمراوان   سکھہ نہ سمپدا چھک ژٕ وتاران
اندرم دوکھہ نہ دادِ پریہ ورہچہ گالان   یم اکی لٹی مالہ جی دھیان چون کران
ژٕم آدہ مکھہ نہ پایہ تشہ پھی موکلان

यस्त्वां ध्यायति वेत्ति विन्दति जपत्यालोकते चिन्तय-

त्यन्वेति प्रतिपद्यते कलयति स्तौत्याश्रयत्यर्चति ।

यश्च त्र्यम्बकवल्लभे तव गुणानाकर्णयत्यादरा —

त्तस्य श्रीर्न गृहादपैति विजयस्तस्याग्रतो धावति ॥२४॥

بُسُ چون کری سُمرن بُوز سبت بن زانی — دیاے کن ہاجی لُبُس ژه پرادی
سُدھ منہ کن جپہ ناو چون گری گری — لوله نترِ وسبت کری درشُن
سترو نہ کن منن کن لُبُس رِوچاری — ہرو قتہ لوتا ئی کری جانی بیہ پوُجا
گنُ گیوی جانی لوله سان دن نه رات — تمہ رو ستوی لُبُ نہ روزی اکھ ساعت
لُچھی چھنہ تستدی گھری نِشہ نیران — جتے نس پرتھ وقتہ بروٹھ چھو دوران

किं किं दुःखं दनुजदलिनि! क्षीयते न स्मृतायां

का का कीर्तिः कुलकमलिनि ख्याप्यते न स्तुतायाम् ।

का का सिद्धिः सुरवरनुते प्राप्यते नार्चितायां

कं कं योगं त्वयि न चिनुते चित्तमालम्बतायाम् ॥२५॥

کمنا دوکھ چھی تمہ ہی راکھسن گالونی — ییم گلنی نہ جانے سمرنی سیت
کوسہ چھی نیکنامی ہی کلس کھارونی — یوسہ نہ بنی جانے لوتاے سیت
کوسہ کوسہ چھی سدھی ہی سدھی داتری — یوسہ نہ پرافت سپدی جانی پوجاے سیت
کم کم چھی تم لوگ ہی جگت امبا — ییم نہ سدھہ بن جانی چنتن سیت

ये देवि! दुर्धरकृतान्तमुखान्तरस्था

ये कालि! कालघनपाशनितान्तबद्धाः ।

ये चण्डि! चण्डगुरुकल्मषसिन्धुमग्ना —

स्तान्पासि मोचयसि तारयसि स्मृतैव ॥२६॥

ہی دیوی یم مہاکالہ سندسی گٹھنس — موکھس منز باگ گیمت
ہی کالی یم مہاکالہ سنزی موچی — زری چہ پاٹھ چھی گنڈنہ آمت
ہی جنڈری یم باریک نہ کھٹنس — بابہ کس سمندرس منز چھہ قیمت
بلہ کرن دھیان چون نہ چھک رچھان — لمن موکلاوان بییہ تاران جیمی

लक्ष्मीवशीकरण चूर्णं सहोदराणि

त्वत्पादपङ्कजरजांसि चिरं जयन्ति ।

यानि प्रणाममिलितानि नृणां ललाटे

लुम्पन्ति दैवलिखितानि दुरक्षराणि ॥ १७ ॥

موج بوانی لچھمی وشن کرنس بٹھہ — پادچہ گرد چانی چھی طاقتہ سس
چانی پرنامہ دزنی لگہ مین للاٹس — پادچہ گرد چانی بڈی نشانہ بس
سوئی پادچ گرد گالی دُرالکھہ لست — جگتس منز بنی سوچے کارس

रे मूढाः किमयं वृथैव तपसा कायः परिक्लिश्यते

यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः किमितरे रिक्ती क्रियन्ते गृहाः ।

भक्तिश्चेदविनाशिनी भगवतीपादद्वयी सेव्यता-

मुन्निद्राम्बुरुहातपत्रसुभगा लक्ष्मीः पुरो धावति ॥ १८ ॥

ہی موڈھہ کیازی چھک بے فائدہ تپ کن — پننس سریرس تکلیف دیوان
بگنہ کن وان کن بڑی دکھنا ہی کن — کیازہ چھک گرہ پنن خالی کران
گچھہ سٹرن ماچہ ستار کانی پراوچہ بھکتی — چہ کرچن لتنزوی پادسیون
ادہ پھولنہ پمپوشہ نتر وسس — لچھمی چہ بروتھہ بروتھہ چھی دوران

याचे न कंचन न कंचन वञ्चयामि

सेवे न कंचन निरस्तसमस्तदैन्यः।

श्लक्ष्णं वसे मधुरमद्मि भजे वरस्त्री

देवि! हृदि स्फुरसि मे कुलकामधेनुः॥१९॥

کانسی منگہ نہ بیہ کینسی نارہ نہ بازی　عار چہ ترادہ کرنہ کینسی سیوا
زاول دستر دارہ کھیمہ مودری ہیئر　اچھہ رچھہ نئی سیمنت کرہ کھیلا
بلہ ماج بوانی ہر دلس منز مد وزک　تلہ میانی کامنائے سدھ سپدن

शब्दब्रह्ममयि! स्वच्छे! देवि! त्रिपुरसुन्दरि!।

यथाशक्ति जपं पूजां गृहाण परमेश्वरि! ॥२०॥

ہی شبد روپنی نرمل سروپنی　ہی دیوی ہی تریپورسندری
کر یتھاشکتی مہ جاپی پوجا　کرسو یکار ہی پرمیشوری

नन्दन्तु साधकाः सर्वे विनश्यन्तु विदूषकाः।

अवस्था शाम्भवी मेऽस्तु प्रसन्नोऽस्तु गुरुः सदा।२१।

روزن سکھی ماج سادھک ساری　یم دوشٹھ آسن تم گلن
شیو روپ اوستھا منہ ماج نبتن　گورہ دیو سدا مہ پرسن روزن

दर्शनात्पापशमनी जपान्मृत्युविनाशिनी।

पूजिता दुःखदौर्भाग्यहरा त्रिपुरसुन्दरी॥२२॥

چانی درشنہ پاپ ساری چھی گلان　چانی جپہ مرتیو چھو ناش سپدان
پوجا سے کن چون مہا گیونہ کن　پھوس دوکھ دُر بھاگیہ دوکھ گچھان

नमामि यामिनीनाथ लेखालङ्कृत कुन्तलाम् ।
भवानीं भवसन्तापनिर्वापणसुधानदीम् ॥२३॥

نمسکار چھس کران ییس کیشس منز چھ   چندرمہ پرزلان راتھ دِن
سمسار دُکھن چھک تاران چھیۓ   امرت ندی ہتندی پرداییت زن

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्गतम् ।
त्वया तत्क्षम्यतां देवि ! कृपया परमेश्वरि ! ॥२४॥

منتر ہین آسِت کریا ہین آسِت   ودھی ہین آسِت یی کینچھا پروم
تتھ سارسۓ ہی پرمیشورئ   چھی کرپایے کن عارلس مہ باج بخشم

अम्बास्तव

ॐ आमनन्ति मुनयः प्रकृतिं पुराणीं -

विद्येति सां श्रुतिरहस्यविदो वदन्ति ।

तामर्धपल्लवितशंकररूपमुद्रां

देवीमनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये ॥ १ ॥

بس مُنیشر آدِ پرہ کرتی مانان   بس وَنان و دیا وید رہسہ زانہ ون
نس شیونا نفہ سنز اردانگی یوسہ   شو بھانی سُس جگتس چھہ رچھوتی
نس آمُنت بہ ایکاگر چِت بنت   چھوسس ہیوان لس یادن پھٹہ برن

अम्बस्तवेषु तव तावदकर्तृकाणि

कुण्ठी भवन्ति वचसामपि गुम्फनानि ।

डिम्भस्य मे स्तुतिरसावसमञ्जसापि

वात्सल्यनिघ्नहृदया भवतीं धिनोति ॥२॥

ہی ماتا جانی تونا کرنس پٹھہ   بہ ہما ونی تی جڈھ بنانی
مرنٹر سنزی تو بدھی ٹوٹ پھوٹی   یاونا سے کن ہردلس زہ تکھہ دیوانی

व्योमेति बिन्दुरिति नाद इतीन्दुलेखा-

रूपेति वाग्भवतनूरिति मातृकेति-

निःष्यन्दमान सुखबोध सुधा स्वरूपा
विद्योतसे मनसि भाग्यवतां जनानाम् ॥३॥

بدا کلاشہ روپ کن ناد بند روپہ کن   چندرمہ کلاہش چھک ژہ پرزلان
وانی ہندشید روپ چوان چھو آنون   سکھ ندیان امرت ژہ ژشہ بیران
چمکان چھک تن منز منش ژہ پاتے   جگتس منز آسہ یوس بھاگوان

आविर्भवत्पुलकसंततिभिः शरीरे –
निःष्यन्दमानसलिलैर्नयनैश्च नित्यम्।
वाग्भिश्च गद्गदपदाभिरुपासते ये
पादौ तवाम्ब! भुवनेषु त एव धन्याः ॥४॥

آسن یمن روم اوتھ دینہ شریرس   اوشہ آسس نترو نیران
وانی کن پہ پی گت چھ چھ   پادن ژہ آسہ یس پوجا کران
تس بہیو کون سنا چھو تریلوکی منز   ترن بونن منز سوی چھو بھاگوان

वक्त्रं यदुद्यतमभिष्टुतये भवत्या –
स्तुभ्यं नमो यदपि देवि! शिरः करोति।
चेतश्च यत्त्वयि परायणमम्ब! तानि
कस्यापि कैरपि भवन्ति तपोविशेषैः ॥५॥

مکھ یس آسی اود یگہ ستس   ہی ماج چانی تونا کرنس پتھ
شیر ینددی آسہ گری ہی ماج   ژئی کن نمسکار کرنس پتھ
من یس لگمت آسہ موج ژی کن   سمرن کری چون راتہ دن
آتھی کانہہ سو بھاگوان گنا ینہ خاص نچ کے   پوینہ کن ندوزی گری گری چھینتن

मूलालवालकुहरादुदिता भवानि !
निर्भिद्य षट्सरसिजानि तडिल्लतेव ।
भूयोऽपि तत्र विशसि ध्रुवमण्डलेन्दु
निःष्यन्द मालपरमामृततोय रूपा ॥ ६ ॥

مولادارنش دراوچ تهرشه میوش چینهٔ بجی هندی پاڈهی هیر کن کهسان
سهسر ڈلس منز اژت توره بیران   امرت وانی روسه بن پچهی واتن

दग्धं यदा मदनमेकमनकथा ते
मुग्धः कटाक्ष विधिरङ्कुरयां चकार
धत्ते तदाप्रभति देवि ! ललाटनेत्रं
सत्यं हियेव मुकलीकृतमिन्दुमौलिः ॥ ७ ॥

بله زدل کا مدیو اکه شیونادن   اکه کاٹهی تتهٕ گیت اوپد اوتھ
تنه پیٹھ مہا دیو منز للاٹک ناریز   شرم کن اوڈوی نتر چھوپوڈ راوتھ

अज्ञातसंभव मताकलितान्ववायं
भिक्षुं कपालिनमवाससमद्वितीयम् ।
पूर्वं करग्रहणमङ्गलतो भवत्याः
शम्भु क एव बुबुधे गिरिराजकन्ये ! ॥ ८ ॥

نہ جانتی جنم شمس کولہ شمس بهکیو   ننگے تہ دویمی اوس ژهنت کلہ مال
بچانی ووواہ بروتھ هی همالہ پتری   کمس اوس زانان شیو سند حال

चर्माम्बरं च शवभस्म विलेपनं च
भिक्षाटनं च नटनं च परेतभूमौ।
वेताल संहति परिग्रहता च शम्भोः
शोभां बिभर्ति गिरिजे! तव साहचर्यात् ॥९॥

چرم پوشاک شمشان بھسا ملت   نژان شمشانن سو بھیک منگہ ملن
بھونہ رِکھل پرِوار آسون تس شوبیس   شوبان تلہ یلہ ژہ سیت پھو یکون

कल्पोपसंहरणकेलिषु पण्डितानि
चण्डानि खण्डपरशोरपि ताण्डवानि।
आलोकनेन तव कोमलितानि मात-
र्लास्यात्मना परिणमन्ति जगद्विभूत्यै ॥१०॥

کلپانتک نٹس نچو ناتہ گندوںا   تس مہادیو سنز چھی بلہ کریڈا
ساروی سو بدلان سیمید این منز   تلہ ترا وان نظر ژہ شوبہ نظا

जन्तोरपश्चिमतनोः सति कर्मसाम्ये
निःशेषपाशपटलच्छिदुरा निमेषात्।
कल्याणि! दैशिककटाक्ष समाश्रयेण
कारुण्यतो भवसि शाम्भववेददीक्षा ॥११

جیوس کرمن سپد نظر شدی   اکہ نمیشہ پھانسی سیمو نس ژہ گالان
چھی چھک دیای کن گورہ روپ نظر   شو شکتی دیکھیا اپدیش چھی کران

मुक्ता विभूषणवती नवविद्रुमाभा

यचेतसि स्फुरसि तारकितेव सन्ध्या ।
एकः स एव भुवनत्रयसुन्दरीणां
कन्दर्पतां व्रजति पञ्चशरीं विनापि ॥ २२ ॥

مُخنٛ مالہ زیور روود وہ مالہ چھُن چھُن — آوسہ چھکس ژہ موج شوُبھاپان
یُس پورِش آمہ سندھیا تارکوٗسُس — پوٗن سروپ اُپتھ ھیونت پاسان
تس پورِشس نری بھوبنچہ یوگنیٔ — پانچہ کان اوس ننی کامدیو شمران

ये भावयन्त्यमृतवाहिभिरंशुजालै-
राप्याय्यमानभुवनाममृतेश्वरीं त्वाम् ।
ते लङ्घयन्ति ननु मातरलङ्घनीयां
ब्रह्मादिभिः सुरवरैरपि कालकक्षाम् ॥ २३ ॥

ہی مانٛ ہیم ژہ سُروٗپی آسن — امرنہ روٗپہ پُکھ دیوان ترن بھون
ھم تران کالہ مرمادیوے اور — پتھ ترُن گُٹھ برہما دِکن تہ دیون

यः स्फाटिकाक्षगुणपुस्तककुण्डिकाढ्यां
व्याख्यासमुद्यतकरां शरदिन्दुशुभ्राम् ।
पद्मासनां च हृदये भवतीमुपास्ते
मातः स विश्वकवितार्किकचक्रवर्ती ॥ २४ ॥

سُٹکچ جپ مال اکہ اتھ دانٛھ ژہ — پُستک کنڈل بیہ دون اتھن
دیا کھیانس پتھ بیاکہ اتھ چھو لگمت — چندرمس ھیو پوشس ژن چھے آسن
یُس پتھ دھیان کری چھان موج ننر ملس — کوین ھند چکرورت بنان سو جگس

बर्हावतंसयुत बर्बर केशपाशां

गुञ्जावलीकृत घनस्तनहार शोभाम् ।

श्यामां प्रवालवदनां सुकुमारहस्तां

त्वामेव नौमि शबरीं शबरस्य जायाम् ॥१५॥

مور پچھ ٹکہٕ سُمس ژٕ چمکوٗنی کبشہ سُس — رٕژٕ فلی ہار سُمس ژٕ شوبھا لمان

چمکوٗنی ٹکھ سُمس نہٕ کومل انھوٗسُس ژٕ — تنھ شکار بائی رودیس بہٕ بڑنام گران

अर्घेन किं नवलताललितेन मुग्धे !

क्रीतं विभोः परुषमधर्ममिदं त्वयेति ।

आलीजनस्य परिहास वचांसि मन्ये

मंदस्मितेन तव देवि जडी भवन्ति ॥१६॥

ہی مہاسُندری چھک جیٚی آسو نیہ — منوہرنہٕ سُندر ژٕ تھر جن

کیا زہی ہتھین مولہ نیچھ ہیو سوامی — بیس سخت بیہ کٹھور شیو چھو آسون

وسین ہند اتھ ہاسی لوروک وچن — چانی ٹکم اسنہ سیت موڑھ چھی تم بنن

ब्रह्मांड बुद्बुद कदम्ब संकुलोयं

मायोदधि विविध दुःख तरङ्गमालाः ।

आश्चर्यमम्ब ! झटिति प्रलयं प्रयाति

त्वद्ध्यानसंतति महावडवामुखाग्नौ ॥ १७॥

برہمانڈ ببر کھل بھرِت ئی مایا سدُر — دُکھ لہر وسیت برتھ آسون

آسچر چھو ہی موج ناشس چھو واتان — چون دھیان اتھ کہوت چھو واڑ واگن

दाहायतीति कुटलेति शुहारमीति

कात्यायनीति कमलेति कलावतीति ।
एका सती भगवती परमार्थतोऽपि
संदृश्यसे बहुविधा ननु नर्तकीव ॥१८॥

دکھ ہنری ژٕی مولادارکاسنی   ہرتھ گژٕی منز چھکھ ژٕہ روزانی
سکانیابنی ژٕی لچھمی چھی ہیہ   چھکھ کلاوتی تہ ژٕی بھگوتی
چھکھ کونی آرسنہ ہی موج بوانی   لبنہ چھکھ ایوان بہہ روپہ نچانی

आनन्द लक्षणमनाहतनाम्नि देशे
नादात्मना परिणतं तव रूपमीशे ।
प्रत्यङ्मुखेन मनसा परिचीयमानं
शंसन्ति नेत्रसलिलैः पुलकैश्च धन्याः ॥१९॥

آنند روپی ہرتھ چکرس منز   نادروپہ بنی ایس چھُنی دیہان
ابھیاسکن انترمکھ منہ کن   وشنہ شمس کری دیہان سوی ماگوان

त्वं चन्द्रिका शशिनि तिग्मरुचौ रुचिस्त्वं
त्वं चेतनासि पुरुषे पवने बलं त्वम् ।
त्वं स्वादुतासि सलिले शिखिनि त्वमूष्मा
निःसारमेव निखिलं त्वदृते यदि स्यात् ॥२०॥

ژٕی چھکھ موج بوانی چندرمس روشنی   ژٕی بہرلیس دفنی آسمان
ژٕی چھکھ چیتن پورشس آسون   ژٕی پونس منز بل ماسان
ژٕی سواد پانس اگنس شکتی   ژٕی روس جگت لتہ سار چھو روزان

ज्योतींषि यद्दिवि चरन्ति यदन्तरिक्षं

सूते पयांसि यद्हिंस्री च धत्ते ।
यद्वाति वायुरनलो यदुदर्चिरास्ते
तत्सर्वमम्ब ! तव केवलमाज्ञयैव ॥ २१ ॥

ہی مانا سیریہ چندرمہ تارک آکاشس ٹھہ ہم یہ کاشن دیوان
شیشہ ناگ ییس کل بر تھوی داران میگ ہم رود جگنس زراوان
واو فیران اگن چھہ زو تان تم ساری چانی حکمہ سیت چلان

सङ्कुचन्निचलसि यदा गिरिजे तदानीं
वाकुतर्कयोस्तपसि भूमिरनामरूपा ।
यद्वा विकाससुपयासि यदा तदानीं
त्वन्नामरूपगणना: सुकरी भवन्ति ॥२२॥

سنکوچہ یِچھا یلہ چھے زہ سپدان تلہ زہ موج من تہ بدھ نہ وکاربنان
یلہ دکاسس دیوان چھک زہ ہی گرجی تلہ چانی نام روپ نن چھہ نیران

भोगाय देवि भवतीं कृतिन: प्रणम्य
भ्रूकिङ्करीकृतसरोज गृहा सहस्रा: ।
चिन्तामणि प्रचयकल्पित केलि शैलि
कल्पद्रुमोपवन एव चिरं रमन्ते ॥ २३ ॥

ہی دیوی سکھ باپت بہاگوان بلہ زئ چھی تم پرنام کران
تلہ چانی ہمبہ حس کچ متن لچھی تہ سا سہ بزہ البشوری چھی روزان
چنتامنی نہ ننگ سموہ بناوعتیق کلپی ہندس یہالس ہچھ تم کھیلان
کلپہ ورکہ سبتیو برملتی باغن منز تم یچکال ہچھی فیراتی

हन्तु त्वमेव भवानि त्वदधीनमीशो !
संसार तापमखिलं दयया पशूनाम् ।

वैकर्तनी किरणसंहतिरेव शक्ता
धर्मं निजं शमयितुं निजयैव वृष्टया ॥२४॥

ہی ماج جیوس بیمار دوکھ ماری چھہس ژئ ناش کران دیپے کن
دوکھن ہند ناش ژہ مسخت چھو آسُن دوکھ نورتی چھی ژئ آدین
ییتھ پاٹھ سِر بہ چھوی پننی گرمی شُراوانی پننی واشہ کن

शक्तिः शरीरमधिदैवतमन्तरात्मा
ज्ञानं क्रिया करणमानसजालमिच्छा ।
ऐश्वर्यमायतनमावरणानि च त्वं
किं तन्न यद्भवसि देवि! शशाङ्कमौलेः ॥२५॥

شریر چہ آسونی شکھنی ژہ آسوی وارٹ سروپ چھک آسونی چھی
جیو آتما دیبان شکھنی کریا شکھنی اندریہ شکھنی آسنہ شکھتی چھی
ییچھا شکھنی الیشوری بریوار چھی گرہ بن ہنز جاے آسونی چھی
کیا نہ چھک ژہ آسو تیہ یُس سروپ نیو شند سوی سروپ چھک پری یوزان چھی

मूर्तौ विभूतिजनिता मयसि प्रतिष्ठा
निर्वाननिर्वृतिरसि शान्तिरतीतशान्तिः ।
ध्यानीति यः किल कलाः कलयन्ति विश्वं
तत्त्वं विदुः परमम्ब ! पदं त्वदीयम् ॥२६॥

پرتھوی منز نورتی کلا روپ چھی جلس منز پرتِشٹا کلا روپ چھی
اگنس منز ودیا کلا چہ آسوینہ پونس منز شانتی کلا چھی
آکاشس بیہ کلاے جگس داران ہمو نشہ دور چون سروپ آسُن
ہمو کلا پونشہ دور چون سروپ ہمہ نشہ موج دور روزان چھی

यावत्पदं पदसरोजयुगं त्वदीयं
नाङ्गी करोति हृदयेषु जगच्छरण्ये ! ।
तावद्विकल्पजटिलाः कुटिलप्रकारा–
स्तर्कग्रहाः समयिनां प्रलयं न यान्ति ॥२७॥

یت نام نہ یاد جوری چانی رٹن ہردیس
یم بخت کرونی الٹہ واوی
ہی جگت رچھونی نتُ نابنہ تم شک بقھیٔ
موڑھ بہاو تہند ناش کنی سپدی

यद्देवयान पितृयान विहारमेके
कृत्वा मनः करणमंडलसार्वभौमम् ।
याने निवेश्य तव कारणपञ्चकस्य
पर्वाणि पार्वति ! नयन्ति निजासनत्वम् ॥२८॥

یم لوگی پرُش پرانا نابہ یوگ   ابھیاس کر کر یلہ پراون
اندر یہ کِل تہ من آسک زبمیت   تم سواری کران پانچن کارن

स्थूलासु मूर्तिषु महीप्रमुखासु मूर्तेः
कस्याश्चनापि तव वैभवमम्ब ! यस्याः ।
पत्या गिरामपि न शक्यत एव वक्तुं
साऽसि स्तुता किल मयेति तितिक्षितव्यम् ॥२९॥

پرتھوی نتہ پٹھ تاتس نام   بمہ تھولہ مورتی موج چھی آسان
کونی مورتی منز ہی موج لوانی   بجانی ہاش وبھوی چھینہ ماسان
بہ ہما دکن تی چھونہ تتھ ہیو سامرتھ   گن جانی گیوتھ چھینہ تم تی کہنہ ہکان
تمے وبھوتی ہندگن کرمہ گاین   معافی دتم مہ چھس بہ آستاوان

कालाग्निकोटिरुचिमम्ब षडध्वशुद्धा-

वाह्नावनेषु भवतीममृतौघ वृष्टिम् ।

श्यामां घनस्तनतटां सकलीकृतौ च

ध्यायन्त एव जगतां गुरवो भवन्ति ॥३०॥

کلپانتہ اگنہ یاژ گہٕشس ہی موج　　سمارناشس پٹھ ژٕ چمکان

سادوٕئی بیہ قایم کرنس پٹھ　　چھک ژٕ تلہ امرتک ورُشن کران

یم شامہ روپ سُندر چون دھیان چھی داران　　تم موج جگتس گورو چھی سپدان

विद्यां परां कतिचिदम्बरमम्ब केचि-

दानन्दमेव कतिचित्कतिचिच्च मायाम् ।

त्वां विश्वमाहुरपरे वयमामनाम

साक्षादपारकरुणां गुरुमूर्तिमेव ॥ ३१॥

کینہہ چھی نٲہنز ودیا کینہہ چھی آنند　　کینہہ چھی مایا روپ ژٕ مانان

کینہہ جگت مانان ساکھشات حدہ روس　　دیا سروپ گورو روپہ اسی ژٕ زانان

कुवलयदलनीलं बर्बरस्निग्धकेशं

पृथुतरकुचभारा क्रांत कान्तावलग्नम् ।

किमिह बहुभिरुक्तैस्त्वत्स्वरूपं परं नः

सकलभुवनमातः सन्ततं सन्निधात्तम् ॥३२॥

کوٗلیہ برگہ یاژ چھک باج چیہ گوٗنی　　دارمُت ژٕ ہی موج سندر گیش

سُندر کمر سیس سینہ یون ناوھ　　ہا ہی موج آسوٗنی ژٕ جگتج الیش

زیادہ وننھی کیا بنی حاصل جگتج　　شمکھ مہ روز نم تٕ دم یوتھ نہ لیش

सकलजननीस्तवः पञ्चमः

अजानन्तो यान्ति क्षयमवशमन्योन्यकलहै –
र्मी मायाग्रन्थौ तव परिलुठन्तः समयिनः ।
जगन्मातर्जन्मज्वरभयतमः कौमुदि! वयं
नमस्ते कुर्वाणाः शरणमुपयामो भगवतीम् ॥१॥

نہ زانہ ولن مورکھ پانہ وینہ لڑ لڑ اوشس پاٹھ ناشہ یہاوس چھی واتان
بیے منہ وادی مایایی ھند نیٔ گنڈ نیٔ پھٹتھ ڈولہ ڈولہ گژھان
ہی جگت ماتا اسی جنمکہ جرٔ بٹہ کہ لتہ کوی چھیندرمہ ژہ باسان
آمت شرن چھی شمکھ ماہی موج گل گنڈِ نفہ اِس ژہ کن پرنام چھی کران

वयस्तकौमार्य स्वरसपरमानन्द विभव –
प्रबोधाकाराय द्युतितुलित नीलोत्पल रुचे ।
शिवस्याराध्याय स्तनभरविनम्राय सततं
नमो यस्मै कस्मैचन भवतु मुग्धाय महसे ॥२॥

وانی کن وچار کن چھک، ژہ موج نہ ہیراونی چھک ژہ جیتن سروپ پرمہ آنند
نیلی اوتفلہ یوشہ رتی سیس چھی شوبھایان بیہ گیان تہ آنند
شوبس چھک آرادنی جگتس پژہاوان گیان کریا روپہ ننہ باری کن
نمسکار اسنے تنہ تقتا ننہ تیہ س ساری موہس اندرہ اتان چھی کن

स्फुटद्गुञ्जाहारस्तनभरनमन्मध्यलतिका
मुदञ्चद्धर्माम्भः कणगुणितनीलोत्पलरुचम्
शिवं पार्थत्राणप्रवण मृगयाकारगुणितं
शिवामन्वग्यान्तीं शवरमहमन्वेमि शवरीम् ॥३॥

رچہ فل ہار ژہ نالی تنہ یاری نمنھنی زاول کرتس ژہ موج شوبھان
پچھمتہ گومہ سیٹ گمہ تنہ ژہ شوبوتی نیلی اوتفلہ یلہ یوشہ رنگہ پھکان
ارجنس رچھنے لس شیوس پنہ پتہ دارمت شکاری روپ لس ژہ آسون
تتھہ شکاری بھائی روپس ہی موج بوانی گل گنڈتھ ژی آمت پھوسے شرن

मिथः केशाकेशि प्रथननिधनास्तर्कघटना
बहुश्रद्धा भक्ति प्रणयविषयाश्चाप्तविषयः ।
प्रसीद प्रत्यक्षीभव गिरिसुते! देहि शरणं
निरालम्बं चेतः परिलुठति पारिप्लवमिदम् ॥४॥

بحث کرون چھی تس کڈان آکھ آکس   لڑ لڑ بمن پتہ نانش چھو سپدان
سٹھاہ پرش بھکنی کن نہ پر بہ کن   شرو ھای کن چانی پو با کران
ماتا ماج پرکٹ بن اسہ پٹھ پرسن بن   سنتو شٹھ بن اسہ روز بچادان
اسہ چھی چنچل منس تس ٹھپہ رو ستی   ٹھپ کر اسہ موج ننہ ڈولہ گزان

प्रभुना वा बह्वो खगपरिषदो वा यदशतं
कदा केन क्वेति क्वचिदपि न कश्चित्कलयति ।
अमुष्मिन्विश्वासं विजहिहि ममाह्नाय वपुषि
प्रपद्येथाश्चेतः ! सकलजननीमेव शरणाम् ॥५॥

ہی منہ پنچھ منز پرس پٹھ نہ اغبار   چھوی خور اکہ نی اگنگ با پنچھی کھیوان
کمہ و فتہ کنتھ جایہ کنتھ پاٹھ کمہ طریقہ   پیمنی پنچھ شر برکر کانہہ نہ زانان
میہانی من کرتھ شرن جگنچھ ماجہ کن   شریح تتا جلد نہ ترا وان

अनन्यस्मा नदग्रजयपासिकापि प्रणयिनी
शिवस्या सीर्यत्वं परिणयविधौ देवि गृहिणी ।
सवित्री भूतानामपि यदुदभूः शैलतनया
तदेतत्संसार प्रणयन महानाटक सुखम् ॥६॥

آؤ انت پرس بیہ کبیہ روس پربہ سروپ   آسہ تہ نی چھک شیو سنز پریمہ روپ
دواہ ودھی کن ہی دیوی چھک   تس مہادیو سنز گراھنی روپ
ہی ہمالہ کنزی جون کران تہ پیدہ   سمسار بیلا چھی جون جشنہ روپ

ब्रुवन्त्येके तत्त्वं भगवति सदन्ये विदुरसत
परेमातः प्राहुस्तव सदसदन्ये सुकवयः ।
परे नैतत्सर्वं समभिदधते देवि ! सुधिय-
स्तदेतत्त्वन्मायाविलसितमशेषम ननु शिवे ! ॥७॥

مای دیوی کنہہ چھی ونان تہ تتو روپ   کنہہ چھی ونان ست کنہہ است روپ
کنہہ چھی ونان نہ کھونہ نہ موج   کنہہ دانا ونان ست است روپ
کنہہ چھی ونان انز واچھ تہ آسون   کنہہ ونان یہ سارے چھو جون پھولنہ روپ

तडित्कोटि ज्योतिर्द्युतिदलित षड्ग्रंथिगहनं
प्रविष्टं स्वाधारं पुनरपि सुधावृष्टि वपुषा ।
किमप्यष्टात्रिंशत्किरण सकली भूतमनिशं
भजे धाम श्यामं कुचभरनतं बर्बरकचम् ॥८॥

کر در ہ اُوز ملہ سمان چانی و نی
سو آوار چکرس بیہ لُزرہ بنزران
38 کار روپ جگنت وِکساوتھ
تتھ شامہ روپس ہاہی موج بوانی

کتھِن شش گنڈن ژ ٹھتھ چھک اژان
امرت ورشن سرو پہ کن وسان
ننہ باری ننتھی کیش ژہ چمکان
گری گری روزہ ہا بوسیوا کران

चतुष्पत्रान्तः षड्दलभगपुटान्तस्त्रिवलय-
स्फुरद्विद्युद्वह्निद्युमणिनियुताभद्युतियुते ।
षडश्रं भित्त्वादौ दशदलमथ द्वादशदलं
कलाश्रं च द्व्यश्रं भगवति नमस्ते गिरिसुते ॥९॥

پُوشش دلہ کملہ منز بنز نِتہِ شٹھ دلس
اُوز ملہ چمک زن ساسہ ید سر بہ ژن
شٹھ دلہ ژ ٹھتھ دنہ دلہ پتہ دوادشہ دل
دو دلہ منزہ دراچہ نس کنڈ لنیٔ

ترکونس منز ساڑھہ تری دار سرپاکار
شکتھی گنڈ لنی تتی رژہ چمکان
پتہ شو ڈشہ دلہ پتھہ چھی بیزران
ہای گرنجی چھس تتھہ سرویس نمسکار کران

कुले केचित्प्राहुर्वपुरकुलमन्ये तव बुधाः
परे तत्संभेदं समभिदधते कौलमपरे ।
चतुर्णामप्येषामुपरि किमपि प्राहुरपरे
महामाये! तत्त्वं तव कथममी निश्चिनुमहे ॥१०॥

کینہہ گیانی ونان چھ ۳۶ تتو روپ
کنہہ ونان چھی زنی موج شوشکھتی روپ
کِنہہ ونان تقدہ کہونہ تھذ کوستانیہ سروپ
بندا سہ کرسنا چھوچون موج سروپ

کنہہ گیانی ونان ژہ پرمہ شیو روپا
کِنہہ ونان امہ کھونہ تھذ چھوچون روپا
پتہ ہی مہا مائی کتھہ پاٹھہ نشچے

षडध्वारण्यानीं प्रलयरविकोटिप्रतिरुचा-
रुचा भस्मीकृत्य स्वपदकमलप्रह्वशिरसाम् ।
वितन्वानः शैवं किमपि वपुरिन्दीवररुचिः
कुचाभ्यामानम्रः शिवपुरुषकारो विजयते ॥११॥

شہ وتی شُس جنگل پرلئے کالس پتھ
پنُن بھکتن یم چانن چرن
شیو شنز کوستانیہ سروپ ژہ دفنی سیس

کر ور دفنی شُس ژہ پر زلان
پتھ کھوان سنک چھکہ تن رچھان
گیان کرہ ا تتہ باری تتھ چھ شوبھان

شیوِ شُند پورِشہ کار چھک موج ژہ آسوینہ　　تنھہ شکھتی رُوین ژہی کار گران

।प्रयङ्क-घ्रयामा ङ्गीमरुण तरवासः किसलयां
समुन्मीलन्मुक्ता फल बहुल नेपथ्य कुसुमाम् ।
स्तनद्वन्द्वस्फारस्तबक नमितां कल्पलतिकां
सकृद्ध्यायन्तस्त्वां दधति शिव चिंतामणि पदम् ॥२२॥

یگنہ پوشہ پاٹھ شامہ شُندر شریرس　　سرخ دستر چھیک ژہ دارانی
پھولمنہ مختہ بیہ پوشہ لباسہ رسس　　ننہ بار منتھئی ژہ شوبانی
ہی دیوی چھک ژہ کلپہ تہر آسوینہ　　یُس اکہ لٹہ چون دھیان دارانی
سوی شیو روپی چنتا من رتن　　چانی دیائے کن چھو پراوانی

प्रकाशानन्दाभ्याम् विदित चरीं मध्य पदवीं
प्रविश्यैतद्द्वन्द्वं रवि शशि समारव्यं कवलयन् ।
प्रविश्योर्ध्वे नादं लय दहन भस्मीकृत कुलः
प्रसादात्ते जन्तुः शिवमकुलमम्ब प्रविशति ॥२३॥

گیان کن کرپائی کن فیرتھہ سوسمنا　　اندر اژت دوشیوتی گراس کران
اُرہ ناد س اژت چٹ ویرنہ اگن کن　　ساری جکرن بھسم چھہ کران
ہمہ بپہ چانی او گرہ کن سادھک　　ادِ ناشہ شیو پدس پٹھہ چھو واتان

षडाधारावर्तैः परिमित मनोर्मि पटलै —
श्चलन्मुद्राफेनैर्बहु विधलसद्दैवत झषैः ।
क्रमस्रोतोभिस्त्वं वहसि परना दामृत नदीं
भवानि ! प्रत्यञ्चा शिव चिदमृताब्धि प्रणयिनी ॥२४॥

ہا چکرہ آونہ نشہ منتر ملکولنشہ　　مُدرر رے کِفہ نشہ یلہ ژہ نیران
کرم رو بہ گاڈو نشہ کرمکہ دریاوِ نشہ　　پرہ ناد امرتہ روسہ یلہ چھک وسان
ہی موج واتان چھک نوسس دریاوس　　شو رو پہ چیت شُدرس منزجہ روزان

महीपाथो वह्नि श्वसन वियदात्मेन्दुरविभि —
र्वपुर्भिर्ग्रस्तांशैरपि तव कियानम्ब ! महिमा ।
यः आलोचयन्तं भगवति ! न कुत्राप्यणुतरा -

मवस्थां प्राप्तानि त्वयि तु परमव्योम वपुषि ॥१५॥

پرتھوی جل اگن وایوتہ آکاش   سربہ چندرمہ بیہ جیو آتما
امشو کن بناومت چھی ژہ پانے   گوتاہ چھو موزح بوانی چون مہا
چالنس پرمہ آکاشکس سروپس   منز چھینہ یمتی کونی دجو دس ایوان

मनुष्यास्तिर्यञ्चो मरुत इति लोकत्रयमिदं
भवाम्भोधौ मग्नं त्रिगुणलहरी कोटिलुठितम् ।
कटाक्षश्चेदत्र क्वचन तव मातः करुणया
शरीरी सद्योऽयं व्रजति परमानन्दतनुताम् ॥१६॥

منش جاروائی تہ دیو تریو کی   سمسار سدرس منز چھی پھٹمت
کرورینہ سنت لہج متہ لہرن منز   ۳ گنن ملکن منز ڈولہ چھی گمت
بدوے ین منز بنہ گینیی پچون کٹاکھ   ہی ماتا شو زیو ادہ چھو وانان
پرمہ آنندکس سروپس سو جلدی   پرمہ پد دیائے چانی کن چھو پراوان

[illegible] प्रज्ञामाद्यां समयमनुभूतिं समरसां
गुरुं पारम्पर्यं विनयमुपदेशं शिवकथाम् ।
प्रमाणं निर्वाणं परममतिभूतिं परपुरीं
विधिं विद्यामाहुः सकल जननीमेव मुनयः ॥१७॥

ہی جگت ماتا مینشو چھی چھی ونان   کریا بدھ آد انوبو سمتا
گورہ پرم پراونئے اپدیش شو کتھا   پرمان نزمان پرتیکھ تہ انمان
رھسہ گیان مریاداتھ بیہ ودیاشکتی   جگت ماتا چانی سروپ چھی یم ونان

प्रलीने शब्दौघे तदनु विरते बिन्दु विभवे
ततस्तत्त्वे चाष्ट ध्वनिभिरनुपादिन्युपरते .
श्रिते शाक्ते पर्यन्त्वनुकलित चिन्मात्रगहनां
स्वसंवित्तिं योगी रसयति शिवाख्यां परतनुम् ॥१८॥

شبد سموہ روکاوتھ تہ بندہ دھوکالتھ   نشٹھ گیان چت آکاشس منز لین کرتھ
تو پس پتھہ آہت سروپس پیادی رستش   نادن روپہ پرہ امرتش منز روکاوتھ
شاکتی مارگک آشریہ چھی یم رٹان   چیتن ماترگ رھسہ یم ورتش کران
سابھادک شو سروپس [illegible] یم پلاواہ   تھدس شو سروپس یم سواد کران

परानन्दाकारां निरवधि शिवैश्वर्यवपुषं ·

निराकार ज्ञान प्रकृतिमः नवच्छिन्नकरुणाम् ।
सवित्रीं लोकानां निरतिशय धामास्पदपदां
भवो वा मोक्षो वा भवतु भवतीमेव भजताम् ॥१९

حده روس برمه آنند روپه چون چهیان   شیوالیشوری روپه بیس مابان
زوکاره گیانه روس حده روس ونا روپه   جیوبپیده کری ون بیس ژه مانان
تس بره و بریئ پچھئے موکه بہار   بیس کوئی روپه چانی سیواکران

जगत्कार्ये कृत्वा तमपि हृदये तच्च पुरुषे
पुमांसं बिन्दुस्थं तमपि परनादारण्यगहने ।
तदेतज्ज्ञानारण्ये तदपि परमानन्द विभवे
महाव्योमाकारे त्वदनुभवशीलो विजयते ॥२०॥

جگت کایاے منز چھک ہرده برچه آسونیه   ہردلس منز چھک آتمه دیورو پ
آتمه پرشس منز بند وٹھیکت   بندس منز چھک پره ناو روپ
نادس منز گیان روپ چون آسون   گیانس منز برمانند وبھور و پ
ہی جگت مانا بجے کار نمنئ   یم کرن چون انو بوبهاکاش روپ

विधे विद्ये वेद्ये विविध समये वेदजननि
विचित्रे विश्ववाद्ये विनयसुलभे वेदगुलिके ।
शिवाज्ञे शीलस्थे शिवपदवदन्ये शिवनिधे
शिवे मातर्मह्यं त्वयि वितर भक्तिं निरुपमाम् ॥ २१॥

ہی کریا شکھتی گیان شکھتی ووده   سدرونته آچار روپ ہی وید ماتا
ہی دچیتر روپی چھک ژه چکنم آو   وشئے کن ژه بہاوی ژه ویچ سار
شیوا گنیائے منز ژی شبها دروپی   شیو پد دیوان رنئ ہی ماتا
سکھه کوی خزانه چھک آسونه ژه ہی موج   بے حد بھکتئ دیته مے ہی ماتا

विधेर्मुण्डं हृत्वा यदकुरुत पात्रं करतले
हरिं शूलप्रोतं यदगम्यदंसा भरणताम् ।
प्रपंचके कण्ठे यदपि गरलेनाम्ब! गिरिशः
शिवस्यायाः शक्तस्तदिदमखिलं ते विलसितम् ॥२२॥

برہماسند کلہ اکھ کرتھ ننتھ کلس — پننے انہک پانہ بناوتھ
پننے فیکی کوی بناوُن زیور — نارائن نہ شولس پیٹھ اوُرتھ
سخت کھوتہ سختی زہر کن ہم شوُن — ھوُٹہ لیس پننوی شو بھراوُن
شوس پیٹھ بھیکیچہ امی شکھنی ہلند — سوروی چونی ولاس چھو آسوُن

विरञ्चयाख्यामातः! सृजसि हरिसंज्ञा त्वमवसि
त्रिलोकीं रुद्राख्या हरसि विदधासीश्वरदशाम्।
भवन्ती सादाख्या शिवयसि च पाशौघदलिनी
त्वमेवैकानकानेका भवसि कृतभेदैर्गिरिसुते!॥२३॥

برہما ناوہ کن کران پیدہ ترِیلوکی — نارائنہ ناوہ کن چھکھ ژہ ننتھ رچھان
رودرہ ناوہ کن چینی چھک کران سمہار — ایشر دشا چھکھ ژی داوان
سداشیو ناوہ کن جگتس دیوان سُکھ — پاشن ھند سموہ ژی گالان
ہی ہمالہ پُتری جئی کونی آستھ — بیوُن بیوُن کامیوکن اینک چھہ یابان

मुनीनां चेतोभिः प्रमृदितकषायैरपि मनाग्
अशक्ये संस्प्रष्टुं चकितैरम्ब सततम्।
श्रुतीनां मूर्धानः प्रकृतिकठिनाः कोमलतरे
कथं ते विन्दन्ते पदकिसलये पार्वति! पदम्॥२४॥

ہی ماتایم منیشور چھی منہ کیو — گملنیو دو شو سُس آسونی
ہم تی نہ خوچ خوچ موج چانہ پلن — سپرش کرُنس پٹھ چھی نہ ھیکون
اوُپنشد سُبھاوکن کٹھن کتھہ پاٹھ ہم — چانن چرن کملن ھنز جاے پراوُن

तडिद्वल्लीं नित्याममृतसरितं पाररहितां
मलोत्तीर्णां ज्योत्स्नां प्रकृतिमगुणग्रन्थिगहनाम्।
गिरां दूरं विद्यामविनतकुचां विश्वजननी-
मपर्यन्तां लक्ष्मीमभिदधति सन्ता भगवतीम्॥२५॥

اوز ملہ روپ اپار امرت ندی روپ — نرملہ چیندرمہ نرگن روپ
دانی نشہ دورزی ہنز دویا سروپ — گیان کریا نو منتھ جگت سندروپ
چھئی ونان سنت زن ہی دیوی چانی — یم روپ نہ ییہ اننتہ لچھمی روپ

शरीरं कित्यम्बः प्रमृतिरचितं केवलमिदं

सुखं दुःखं चायं कलयति पुमांश्चेतन इति ।
स्फुटं जानानोऽपि प्रभवति न देही रहयितुं
शरीराहंकारं तव समयबाह्यो गिरिसुते ! ॥२६॥

پرتھوی جل اگن وایو نہ آکاش — پچھوی یمن پانچہ بوتن منشو بر نیان
سکھ دُکھ اِمِکو زانان پورش حیتن — منود ناٹھہ جیو اُہیک انو یو کراق
ہی ہماله پُتری شریرک اہنکار — چھونہ جیو چانی انوگرہ کرُس نرادان

पिता माता भ्राता सुहृदनुचरः सद्म गृहिणी
वपुः पुत्रो मित्रं धनमपि यदा मां विजहति ।
तदा मे भिन्दाना सपदि भयमोहान्धतमसं
महाज्योत्स्ने ! मातर्भव करुणया सन्निधिकरी ॥२७॥

مُول ماجی بھائی بندنوکر نہ گرھنی — شریر پُتر مِتر گھرہ بیہ دھن
یمی وقتہ تراوِہن نی وقتہ بھئے موہ — اندکارس جلد جلد چٹونی بن
مہا پرکاشہ روپ بنتھ دیاے کن ماجی — نزدیک ٹھارٹ شُمنکھہ مہ بن

सुता दक्षस्यादौ किल सकलमातस्त्वमुदभूः
स दोषं तं हित्वा तदनु गिरिराजस्य तनया ।
अनाद्यन्ता शम्भोरपृथगपि शक्तिर्भगवती
विवाहाज्जाया सीत्यहह चरितं वेत्ति तव कः ॥२८॥

ہی جگت ماتا گڈو بنتھ آیکھ — دکھی پرجاپتہ منز زنی کُماری
دیشہ کن چھپنتن سوئی زنی تراوتھ — پتہ ہیکھ زنی ہماله پتری
آدی انتہ رہتس نتہ شیوس نشہ چھکنہ — زاہ نہ بُن ہی شکتھی بھگوتی
دواہ دوسہ دوداریھن زہ شنکر — تم بچانی چرتھ کُس انیْ

कलास्त्वद्दीला रविशशिकृशानुप्रभृतयः
परब्रह्म क्षुद्रं तव नियतमानन्दकणिका ।
शिवादिक्षित्यन्तं त्रिवलयतनोः सर्वमुदरे
तवास्ते भक्तस्य स्फुरसि हृदि चित्रं भगवति ॥२९॥

ہی دیوی سریہ چندرمہ بیہ اگن — چانی دفتی ناپزچھی اکھ تمبرا
پرم برہم چھوی چانی نتہ آنند منزہ — آسوُن چھوی اکھ لوکٹ ہمیشہ رنتہ

شیٖو ناتھ سندی پٹھ پرتھوی تتّس تابیہ سارٕنی زٕہ گنٹہ ڈلی رو پرورزان
آسیجہ چھو ماج چون بھگمن چھک پھئی ہاردیس نشر برکٹ پاٹھ چمکان

त्वया यो जानीते रचयति भवत्यैव सततं
त्वयैव ज्वलत्यम्ब त्वमसि निखिला यस्य तनवः
गता स्वाम्यं शम्भुर्विहरति परमं व्योम भवती
तथाप्येवं हित्वा विहरति शिवस्येति किमिदम् ॥३०॥

چانی کن زامان چانی کن ۔ پچھان سوی چانی کن سو شیٖو جگتن چھوی بناوان
زی چھک تس سروپ چانی کن چھوی سوی سوامہ بھاوس پٹھ واتان
بلہ تراوان زٕہ موزح تلہ چامس پرمہ آکاشس منز بین سپدان

पुरा पश्चादन्तर्बहिरपि रिमेयं परिमितं
परं स्थूलं सूक्ष्मं सकुलमकुलं गुह्यमगुह्यम्
दवीयो नेदीयः सदसदिति विश्वं भगवती
सदा पश्यन्तत्याज्ञां वहसि भुवनक्षोभजननीम् ॥३१

بروٹھ بیٖہ آندہ ہنزہ لوک بڈ موٹہ سکھم شنور وپ سکھی روپ گفتہ مودروپ
دور نزدیک سس اسس روپہ پٔش جگت ننھ سرشٹی ہفت سمہار چہ کرونی
جگیج تم گینا کار چہ زاننہ ایوان

मयूखाः पूषीव ज्वलन इव तद्दीप्ति कणिकाः
पयोधौ कल्लोल प्रतिहित महिम्नीव पृषतः
उदेत्योदेत्याम्ब त्वयि सह निजैस्तात्त्विक कुलैः
भजन्ते तत्त्वौघाः प्रशममनुकल्पं परवशाः ॥३२॥

سریہ سند کرن زن اگنیچ مبری زن سمندرن ملکن ہنزہ پانیہ چھکہ زن
ننھے پاٹھ شو پٹھ پرتھوی تتّس تابیہ پرتھہ کلپا تتس اودنہ لئے پیدان

विधुर्विष्णुर्ब्रह्मा प्रकृतिरणुरात्मा दिनकरः
स्वभावो जैनेन्द्र सुगत मुनिराकाशमनिलः
शिवः शक्तिश्चेति श्रुतविषयतां तामुपगतां
विकल्पैरेभिस्त्वामभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥३३॥

چندروھ ویشنو برہما بیہ سریہ ماناش ہواوٕنٹ جیوتہ آسمانا
آکاش وایس تھکنی تم پاو بھیدکن ویدس پٹھ یم واتان
ست جن بودھ دوکن ۔ ہی ماج بوانی جی پھی اسوان

प्रविश्य त्वां मार्गं सहजदयया देशिकदृशा
षडध्वध्वान्तौघच्छिदुर गणनातीत करुणाम्

परानन्दाकारां सपदि शिवयन्तीमपि तनुं
स्वमात्मानं धन्याश्चिरमुपलभन्ते भगवतीम् ॥ ३४

قدرتی دیاے کن گورو سنزی نظری کن یم شکھتی ماوگس منز بر دیش گران
نمنی رنہ دنی شس سمبار اندکار دیاے کن موج چھک زنہ گالان
بر ہانہ گوہی سکھ دیوان زنہ نمتی نمے بھاگوان موج پچھے زنہ پراوان

शिवस्त्वं शक्तिस्त्वं त्वमसि समया त्वं समयिनी
त्वमात्मा त्वं दीक्षा त्वमयमणिमादिर्गुणगणः ।
अविद्या त्वं विद्या त्वमसि निखिलं त्वं किमपरं
पृथक्तत्त्वं त्वत्तो भगवति न वीक्षामह इमे ॥३५॥

ژٕے چھک شِوتنے ژٕے چھک شکھتی ژٕے سمیے تتھ زانہ وینہ چھک ژٕے
ژٕے آتما چھک اپدیش چھک ژٕہ ژٕے انما دکھ اشٹ سدھی ژٕے
ژٕے اودیا ودیا جگتک پدارتھ پتھ الگ کانہ تو چھی نہ بیون اسی زانان

प्रसन्नैः प्राचीनैर्जननि जननैः कर्म विलया-
द्धते जन्मन्यन्त्ये गुरुवपुषमासाद्य गिरिशम् ।
अवाप्याज्ञां प्रौढां क्रमतनुरपि त्वां विदितवान्
नयेयं त्वत्पूजास्तुति विरचनेनैव दिवसान् ॥३६॥

ہی مانا اسنکھ پران جنمن ھند کرم گلنہ کن اوینہ جنم پراونھ
گوروشِو سروپ ببتھ شکتی سروپ پراونھ دارہ ماپتھ موج چون سروپ زانتھ
چانی نو نانہ پوجا کر وٗن بو روزے تتھے سبنن زھنہ بو ون دن گناونھ

यत्पद्मपत्रं कमलमुदितं तस्य या कर्णिकाख्या
यो निस्तस्याः प्रथिससमुदरे यत्तदोङ्कार पीठम्
तस्मिन्नन्तः कुचभरनतां कुण्डलीतः प्रवृत्तां
श्यामाकारां सकलजननीं संततं भावयामि ॥३७॥

سوادِھشٹان چکرس منز ستھ دل پھیوکش پیٹھ چھوی موج آسوٗن
تت منز آسون پیٹھ چھو بیچوک کوش بیچہ کوششس پیٹھ اومکار چھ جاے
او مکار چھ جاے پیٹھ واس کرونی بوٗسہ کنڈلنی چھک شتی چھرروزان
نیل شامہ شندر مورتی داروتی جگت ماتائے چھی نت بہ سمران

भुवि पयसि कृशानौ मारुते खे शशाङ्के
सवितरि यजमाने प्यष्टधा शक्तिरेका
वहति कुचभाराभ्यां या विनम्रापि विश्वं
सकलजननि सा त्वं पाहि मामित्यवश्यम् ॥३८.

پرتھوی جل اگن وایو آکاش سرہ چندرمہ یجمن ہمین آٹھن
چھک کونی شکتی گیان کرہ یاروپ تتہ باری منتھی جگت چھ دارن
سوٗمی چھک ساری جگتچ ژٕے ماتا اوکش اچھ چھ کر سوٗن پالن

पुस्तकें जो छप चुकी हैं

(१) भवानी भजन माला हिन्दी उर्दू
(२) गौरीस्तुति ,, ,, ,,
(३) दुर्गा सप्त शति श्लोक तथा कश्मीरी भाषामें अर्थ
(४) भजगोविन्दम् ,, ,, ,, ,,
(५) शिवचामरस्तुति ,, ,, ,, ,,